

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

29 maja – 4 czerwca 2012 r.

23/170

Wiadomość tygodnia

LEDNICA 2012 pod znakiem Bożego Miłosierdzia

Kilkadziesiąt tysięcy osób z Polski i innych krajów, mimo kiepskiej pogody, przybyło 2 czerwca na Pola Lednickie, by rozważyć tajemnicę Bożego Miłosierdzia. Pomagały im w tym fragmenty z „Dzienniczka” Świętej Siostry Faustyny Kowalskiej, która patronowała spotkaniu i była obecna pod Bramą Rybą w znaku swoich relikwii.

XVI Spotkanie Młodych rozpoczęła jutrznia w katedrze gnieźnieńskiej z udziałem prymasa Polski, abpa Józefa Kowalczyka. W modlitwie wzięło udział około tysiąca młodych ludzi z archidiecezji gnieźnieńskiej i innych polskich diecezji. Młodym towarzyszyli ich duszpasterze oraz siostry zakonne. Obecni byli także: abp senior Henryk Muszyński, abp Szczepan Wesół z Rzymu, bp Wojciech Polak i pomysłodawca lednickich spotkań, dominikanin o. Jan Góra.

Po południu młodzież gromadząca się na Polach Lednickich mogła wysłuchać świadectw o Miłosierdziu Bożym, a o godzinie 15. odśpiewała „Koronkę do Bożego Miłosierdzia”. Rozważania poprowadziły siostry ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, do którego należała Święta Faustyna.

W czasie modlitwy Drogą III Tysiąclecia przeszli młodzi ludzie niosąc symboliczne blade-czerwone promienie nawiązujące do tych, które wychodzą z serca Jezusa Miłosiernego na obrazie wymalowanym według wskazówek zmarłej w 1938 roku siostry Faustyny. Młodzież wysłuchała także fragmentów „Dzienniczka” Apostołki Miłosierdzia i modliła się za kapłanów, małżeństwa, rówieśników, dzieci – zwłaszcza te porzucone i nienarodzone, a także za siostry Matki Bożej Miłosierdzia. Modlitwa była prowadzona w kilku językach.

Uczestnicy spotkania mogli posilić się zupą szczawiową z jajkiem, którą na znak czynnego miłosierdzia częstowały zakonnice ze Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miło-

siernego – które powstało w odpowiedzi na objawienia Świętej Faustyny.

„To na pamiątkę historii, w której Jezus pod postacią żebraka przyszedł do Faustyny, kiedy pełniła dyżur przy klasztornej furcie i poprosił ją o zupę, a kiedy ją otrzymał, objawił się i powiedział: «Przyszedłem skosztować Twojego miłosierdzia»” – wyjaśniał częstowanie zupą lednickich pielgrzymów o. Góra.

Każdy pielgrzym otrzymał w darze serce z piernika z hasłem spotkania „Miłość Cię znajdzie” oraz książkę z wyborem tekstów z „Dzienniczka” kanonizowanej przez Jana Pawła II siostry Faustyny. Kieszonkowy format, świecka okładka i nowoczesna szata graficzna dzieła ma skłonić młodych do jego lektury.

Na Lednicę przywieziona została także zakonna obrączka siostry Faustyny, która dotąd nie była publicznie pokazywana, trumienka z jej relikwiami, a także konfesjonał, przy którym Święta się spowiadała.

Początek spotkania obwieścił tradycyjnie wystrzał z armaty i lednicki dzwon oraz procesyjne wniesienie relikwii polskich świętych i błogosławionych. Z młodymi przywitał się metropolita poznański, abp Stanisław Gądecki oraz prowincjał polskich dominikanów, o. Krzysztof Popławski. Słowa powitania i pozdrowień do młodych skierowali także prymas Kowalczyk i abp Wesół z Rzymu. W pierwszej procesji, która w strugach deszczu przeszła Drogą III Tysiąclecia, niesiono tradycyjnie wizerunek Matki Bożej Częstochowskiej oraz srebrną trumienkę z relikwiami patrona Polski, Świętego Wojciecha.

W drugiej procesji, która dla odmiany ruszyła ku Bramie Rybie w promieniach słońca, niesiono wielki wizerunek Świętej Faustyny oraz kilkadziesiąt relikwiarzy, które później siostry Matki Bożej Miłosierdzia zanosły do sektor, by młodzie mogli je ucałować.

„Jak dobrze, że tu przybyliście, jak dobrze, że pozwiliście się znaleźć miłości, która

za sprawą św. siostry Faustyny przypomniała o swoim drugim imieniu miłosierdziu” – mówiła matka Petra Kowalczyk przełożona gen. macierzystego zgromadzenia siostry Faustyny Kowalskiej.

Prosiła również, by młodzież przyjęła Świętą Faustynę i pozwoliła się jej prowadzić. „Ona pomoże wam odnaleźć w waszym życiu sens. Ona poprowadzi was do miłości, ona miłość do was poprowadzi i pozwoli znaleźć was miłości” – dodała zakonnica.

W związku ze zbliżającym się Euro 2012 w piłce nożnej, był akcent sportowy: bramki Ryby po strzale byłego piłkarza Lecha Poznań i reprezentacji Polski, Bartosza Bosackiego bronił prezydent Poznania, Ryszard Grobelny. Jak tłumaczył o. Góra – miało to symbolizować, że „wartości trzeba bronić”.

Centralnym punktem czuwania była tradycyjnie wieczorna msza święta sprawowana pod Bramą Rybą pod przewodnictwem prymasa Polski. Homilię podczas Eucharystii wygłosił biskup koszalińsko-kołobrzesci, Edward Dajczak – znany z akcji ewangelizacyjnej „Przystanek Jezus”, prowadzonej podczas muzycznego „Przystanku Woodstock”.

„Dajmy wierze Chrystusa swoją twarz, swoje serce. Dajmy je Chrystusowi. Nie kiedyś. Dzisiaj! Uczynmy to tu, w tym miejscu modlitwy młodych Polaków” – apelował do młodych bp Dajczak. Prosił ich, by wyruszyli w głąb swojego serca, by dali się poprowadzić Świętej Faustynie i pozwolili Chrystusowi, by uczynił z nich ludzi na miarę, którą On zamierzył.

„Ta ludzka miara bowiem zawsze jest mierna. Ona niewiele nas przerasta. Nie sięga zbyt głęboko, ani zbyt wysoko. Godzi się na letniość, uśrednienie, na życie, które pozornie nie kosztuje i też niewiele z niego jest. Może dlatego aż tylu płacze, również takich, którym ktoś powie-

dział Kocham cię, ale potem do tego nie dorósł” – mówił kaznodzieja.

Prosił również, aby młodzi ludzie nie wyjeżdżali z Lednicy zagadani, bo przecież „Jezus zamknął usta takiej wierze, która mędrkuje”. „Co zrobił Pan, gdy zapytali go o największe z przykazań. On pokazał bliźniego. Kto jest bliźnim? Odpowiada przypowieść o miłosiernym samarytaninie. Uczeń Chrystusa to ten, który czyni” – mówił bp Dajczak.

Na koniec przywołał postać Błogosławionego Jana Pawła II, na którego klęczniku zawsze leżało mnóstwo listów z prośbami o modlitwę. Przywołując słowa jednego z jego najbliższych współpracowników podkreślił, że papież karmił swoją modlitwą potrzebami tych, którzy go o nią prosili.

„Chcemy się dzisiaj zachęcić do takiej modlitwy. Nie załatwiamy tutaj własnych spraw. Skoro mówimy o miłosierdziu Boga, to bądźmy dla innych, nie dla siebie. Intencji jest sporo. Ludzi czekających na modlitwę jeszcze więcej. Wokół nas są siostra brat, znani i nieznan, taki jest Kościół” – mówił bp Dajczak.

Nocną część czuwania rozpoczęło rozważanie uczynków miłosierdzia względem duszy i ciała. Młodzi zawierzili również świat Bożemu Miłosierdziu. Tekst zawierzenia odczytał prymas Polski.

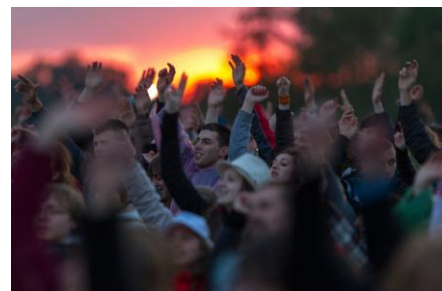
„Boże Ojczy miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w swoim Synu Jezusie Chrystusie, wyleś ją na nas w Duchu Świętym Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznikami, ulecz naszą słabość, przewycięż wszelkie zło. Pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie Trójjedynym Bogu odnajdywali źródła nadziei. Ojcze Przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna miej miłosierdzie dla nas i całego świata” – czytał abp Kowalczyk.

Wcześniej młodzież zaśpiewała litanię do Błogosławionego. Jana Pawła II, w czasie której Drogą III Tysiąclecia przeniesiono jego relikwie i kopię chrzcielniczy w Wadowic, w której papież Polak został ochrzczony.

Uczestnicy czuwania oddali również hołd błogosławionemu papieżowi śpiewając jego ulubioną pieśń „Abba Ojczy”. Biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej, Jan Zając przyniósł również pod Bramę Rybę

„Ogień Miłosierdzia” z Łagiewnik, od którego zapalno lednickie pochodnie i dalej świece i lampiony w sektorach.

Przed północą na Polach Lednickich trwała adoracja Jezusa Miłosiernego w Jego wizerunku. Uczestnicy przekazali sobie wzajemnie błogosławieństwo znacząc się nawzajem znakiem krzyża. Podzielili się także chlebem upieczonym przez siostry ze Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego i wysłuchali przesłania papieża Benedykta XVI.

„Przez modlitwę, adorację, spowiedź i Eucharystię chcecie, aby zapłonął w was ogień Bożego Miłosierdzia. Życzę, aby zapłonął w was ogień Bożego Miłosierdzia i przemieniał serca młodych w całym świecie i napełniał was spokojem, mocą i nadzieją. W obliczu Jezusa Miłosiernego znajdujcie odpowiedź na wasze pytania” – zapewnił Papież.

Benedykt XVI życzył również, aby ruch lednicki się rozwijał i udzielił młodzieży swojego błogosławieństwa.

Przed północą młodzież z Polski oraz ich rówieśnicy z krajów europejskich dokonali także wyboru Chrystusa jako najwyższej wartości w swoim życiu. Rotę wyboru odczytał sekretarz Konferencji Episkopatu Polski, bp Wojciech Polak. Spotkanie zakończyła tradycyjnie adoracja Najświętszego Sakramentu oraz przejście młodzieży przez Bramę Rybę, które trwało do późnych godzin nocnych.

Na organizowane przez Duszpasterstwo Akademickie Dominikanów w Poznaniu spotkania nad Jeziorem Lednickim – gdzie Mieszko I miał przyjąć chrzest Polski – przybywają co roku dziesiątki tysięcy młodych ludzi z kraju i zagranicy. Od początku patronował im Jan Paweł II, który kierował do młodych swoje przesłania. Zwyczaj ten przejął Benedykt XVI.

Za: www.dominikanie.pl

Wiadomości krajowe

List prowincjała na 20-lecie obecności Rogacjonistów w Polsce

W niedzielę, 27 maja 2012 r., wspólnoty z Warszawy i Krakowa świętowały 20-lecie

obecności Rogacjonistów w Polsce. Wszystkie uroczystości odbyły się w Warszawie, w parafii „Dobrego Pasterza” i Domu zakonnym Rogacjonistów. Wspólnota krakowska wraz z przyjaciółmi, krewny-

mi i dobrodziejami przybyła autokarem, aby włączyć się w obchody, a przy okazji odwiedzić grób bł. Jerzego Popiełuszki. Z tej okazji prowincjał ks. Adam Cało wystosował okolicznościowy list do Braci:

Drodzy bracia wspólnot z Warszawy i Krakowa, łączę się z wami w przeżywaniu obchodów 20-lecia naszej obecności na ziemiach polskich. Jest to czas radości, modlitwy i dziękczynienia Panu za niezliczone dary i mnogość łask, których doznała nasza Prowincja zakonna, jak również całe nasze Zgromadzenie, kiedy to niektórzy z naszych współbraci, dwadzieścia lat temu, zgodzili się z miłością i poświęceniem przyjąć zadanie rozpoczęcia obecności Rogacjonistów na terytorium Polski.

Klasztor Rogacjonistów w Warszawie

Dziękujemy Panu Bogu przede wszystkim za rozwój powołaniowy, który w przeciągu tych dwudziestu lat umożliwił ubogacenie naszej Prowincji zakonnej hojnymi i odważnymi odpowiedziami młodych ludzi na wezwanie Pana, a które z pewnością staną się motywem do nowych inicjatyw apostołskich na terenie Polski.

Ta właśnie przyszłość, która znajduje swe korzenie i rację bycia w sile modlitwy, ofiar i jedności życia współbraci, którzy przez te lata działali w Polsce, zmusza nas do tego, aby wspólnie przeżywać ten moment tak bardzo ważny i istotny.

Nasze czasy wzywają nas nieustannie do tego, abyśmy stawali się w Kościele prorokami i apostołami modlitwy o powołania, jak również niestrudżonymi robotnikami wszelkiego duszpasterstwa powołaniowego, mając zawsze przed oczyma dzieci, młodzież, potrzebujących i ubogich, którzy muszą pozostawać w centrum naszej uwagi i naszej służby apostołskiej. Styl życia i struktury naszych lokalnych wspólnot muszą być określana zgodnie z naszą szczególną misją w Kościele i na jej potrzeby.

Specjalne pozdrowienia i szczerze podziękowania dla tych wszystkich, którzy w przeszłości, jak i dzisiaj są hojnymi i niestrudżonymi współpracownikami Księży Rogacjonistów, dając nam możliwość dobrego funkcjonowania na terytorium, na którym się znajdujemy, tak iż staje się możliwym rozpoczynanie i wdrażanie w odpowiednim czasie wielu inicjatyw apostołskich. Serdeczne pozdrowienia dla tych wszystkich, którzy są naszymi beneficjentami poprzez apostołstwo naszych współbraci.

Niech nasz święty Założyciel, Hannibal Maria Di Francia, wyprasza Wam wielu sił i łask, abyście jak najlepiej mogli wypełniać

Wasze apostołstwo i czuć się dobrymi robotnikami na żniwie Pańskim.

*Ks. Adam Calo, Prowincjał
Włochy Centralno – północne*
Za: www.rcj.pl

Pokapitulne zmiany u wrocławskich franciszkanów

Logiczno-prawną konsekwencją 37. Kapituły Prowincjalnej Prowincji św. Jadwigi, odbytej w dniach od 10-14 V 2012 w Górze Św. Anny, był Kongres Kapitulny. który trwał we Wrocławiu przez trzy dni i zakończył się 28 V 2012.

Przewodniczącym kongresu był o. Chryzostom Jarosław Fryc OFM, wizytator generalny i prezes kapituły, a uczestnikami minister prowincjalny o. Alan Tomasz Brzyski OFM, wikariusz prowincjalny o. Albert Ireneusz Krzywański OFM, definitor o. Remigiusz Józef Gruca OFM, definitor o. Flawian Józef Michali OFM, definitor o. Jonasz Marian Pyka OFM, definitor br. Rafał Gorzołka OFM, definitor o. Jozue Grzegorz Szymański OFM, a także o. Wacław Stanisław Chomik OFM, minister prowincjalny poprzedniej kadencji.

Kongres Kapitulny rozpoczęła modlitwa liturgii godzin, po czym odczytano pisma z gratulacjami i życzeniami dla nowego ministra i zarządu prowincjalnego, które wpłynęły do sekretariatu. Członkowie zarządu składali przysięgę o zachowaniu tajemnicy w sprawach omawianych na wspólnych posiedzeniach i z tytułu otrzymanego urzędu. Wszyscy uczestnicy kongresu z kolei przyrzekli wobec Boga, że w głosowaniach (tajne – za pomocą galek: białe i czarne fasolki, jawne – podniesienie ręki) wybierać będą na urzędy prowincjalne jedynie tych braci, których uważają za godnych wybrania.

Pierwszym aktem prawnym kongresu był wybór o. Dominika Jakuba Banasia OFM na sekretarza prowincjalnego; dotychczasowym sekretarzem był o. Ireneusz Krzysztof Bednarek OFM, który pełnił urząd przez 18 lat. Z czasem, po rozeznaniu sytuacji personalnej i problemów Prowincji św. Jadwigi, w myśl ustawodawstwa zakonnego wybrano nowych gwardianów i przełożonych, powierzono liczne urzędy i stanowiska oraz obsadzono personalnie wszystkie klasztory. Z pewnymi wyjątkami, wybory i nominacje wejdą w życie 1 IX 2012.

Prowincję św. Jadwigi Zakonu Braci Mniejszych, z prowincjałatem we Wrocławiu, stanowi 208 profesów wieczystych i czasowych, prezbiterów i braci zakonnych, nowicjuszy i postulantów. Aktualnie zamieszkują oni w 23 klasztorach, z których 16 znajduje się w Polsce, 5 w Niemczech, 1 w Norwegii i 1 we Włoszech. Decyzją Kongresu Kapitulnego przyjęto jeszcze jeden klasztor we Włoszech – Falconara Marittima (achidiecezja Ancona), niedaleko klasztoru w Osimo.

Prowincja prowadzi działalność naukową, skoncentrowaną głównie w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów we Wrocławiu. Aktywność natomiast pastoralną prowadzi w 18 parafiach, a zwłaszcza w 6 sanktuariach: 3 w Polsce (Góra Świętej Anny, Prudnik, Wambierzyce) i 3 w Niemczech (Gößweinstein, Grafrath i Marienweiher).

Za: www.franciszkanie.com

Salezjański kongres ku czci Maryi Wspomożycielki

26 maja w Kościele pw. NMP Wspomożeni Wiernych w Rumi odbył się VII Inspekcyjny Kongres ku czci NMP Wspomożeni Wiernych, który zgromadził okazałą grupę uczestników: członków Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki Wiernych (ADMA) i przedstawicieli innych gałęzi Rodziny Salezjańskiej, którzy czczą Madonnę Księżdzę Bosko.

Przybyli na niego przedstawiciele wspólnot lokalnych ADMA z Bydgoszczy, Dębna, Piły, Słupska i organizatorzy członkowie ADMA z Rumi. Obecni byli także przedstawiciele Inspektorii Warszawskiej z delegatem ks. Henrykiem Bonkowskim.

Kongres rozpoczął się w górnym kościele od odsłonięcia obrazu Matki Bożej Rumskiej Wspomożycielki, wspólnego odmówienia modlitwy zawierzenia i powitania uczestników przez gospodarza tego miejsca ks. proboszcza Kazimierza Chudzieckiego.

Na dalszą część kongresu uczestnicy przeszli do dolnego kościoła. Kongres poprowadził ks. Adam Popławski, który we wprowadzeniu przypomniał rolę Matki Bożej w życiu i działalności ks. Bosko. Następnie wysłuchano dwóch ciekawych referatów. Ks. dr Jarosław Wąsowicz wygłosił referat na temat: „Koronacja obrazów maryjnych na przestrzeni wieków. Rys historyczno – teologiczny.” Z kolei ks. mgr Janusz Zdolski ukazał „Dar obecności Maryi Wspomożycielki Wiernych – kult i pobożność w środowisku rumskim”.

W południe odprawiona została koncelebrowana Msza św. z udziałem 15 kapłanów. Przewodniczył jej ks. inspektor Marek Chmielewski, który wygłosił także kazanie. Eucharystię animowali przedstawiciele poszczególnych wspólnot lokalnych ADMA. Msza św. zakończyła się przed-

stawieniem dwóch świadectw, ukazujących wstawiennictwo Rumskiej Wspomożycielki. Po Mszy św. uczestnicy autokarami udali się do Swarzewa, by odwiedzić sanktuarium Królowej Polskiego Morza i dalej do Kniewa, gdzie oczekiwał ks. Marek Barański – dyrektor nowego dzieła salezjańskiego, które od września służyć będzie chłopcom w wieku gimnazjalnym. Po wspólnym posiłku uczestnicy spotkali się w kaplicy domu dla młodzieży, by podsumować kongres i po błogosławieństwie z wezwaniem NMP Wspomożenia powrócić do swoich środowisk.

Z ogromną radością przyjęliśmy wiadomość o koronacji wizerunku Rumskiej Wspomożycielki. Data koronacji nie jest jeszcze ustalona.

Ks. proboszczowi Kazimierzowi Chudziakowi, ks. Markowi Barańskiemu oraz wspólnocie lokalnej ADMA z Rumi i osobom wspierającym Kongres serdecznie Bóg zapłać za trud organizacyjny i bardzo serdeczne przyjęcie. Za: www.salezjanie.pl

Tydzień Kultury Chrześcijańskiej we Wronkach

28 maja 2012 we Wronkach po raz dwudziesty pierwszy przy współpracy Wyższego Seminarium Duchownego Zakonu Braci Mniejszych, Urzędu Miasta Gminy Wronki oraz Wronieckiego Ośrodka Kultury zainaugurowano Dni Kultury Chrześcijańskiej. Tegoroczny cykl porusza przede wszystkim kwestie odnoszące się do tematu rodziny, stanowiąc tym samym swego rodzaju próbę skonfrontowania się z aktualnym hasłem duszpasterskim: Kościół naszym domem.

Pierwszym akcentem spotkań był wykład ojca prof. UAM dra hab. Adama Sikory OFM, kierownika Zakładu Egzegezy Starego i Nowego Testamentu Wydziału Teologicznego UAM, zatytułowany Jak budować szczęśliwy dom? Ewangeliczne fundamenty rodziny chrześcijańskiej. Ojciec Adam, omawiając postawiony problem, nawiązał do 18 rozdziału Ewangelii według świętego Mateusza. Wskazał w nim na sześć zasad, których przestrzeganie gwarantuje dobre, spokojne i uporządkowane życie w rodzinie i w społeczeństwie.

Na początku autor wykładu przypomniał o tym, że trzeba znać swoje miejsce wobec Boga. Dalej, o tym, aby strzec się przed uczynieniem kogoś gorszego niż był przed spotkaniem z nami, aby pielęgnować dys-

kretna troskę o losy bliźniego, stosować braterskie napomnienia, prowadzące do zawarcia przyjaźni, aby modlić się we wspólnocie oraz, by mieć zdolność do każdorazowego przebaczenia. Konkludując ojciec profesor uzmysłowił zebranych wiernym, że owe zalecenia mogą stać się antyzasadami. Wystarczy tylko postępować odwrotnie do treści, jakie nam przekazują. Wówczas okaże się, że budujemy dom na piasku, który runie, kiedy przyjdą wichury i burze. Za: www.franciszkanie.net

Poświęcenie pomnika Sługi Bożego ks. Franciszka Miśki SDB

30 maja przypadła 70. rocznica śmierci sługi Bożego ks. Franciszka Miśki SDB w obozie koncentracyjnym w Dachau. Stała się ona okazją do organizowania uroczystości upamiętniających postać kandydata na ołtarze i modlitwy o jego rychłą beatyfikację.

W Parafii pw. Najświętszej Maryi Panny Uzdrawienia Chorych w Bojszowach Nowych uroczystości upamiętniające służbę Bożego odbyły się w niedzielę 27 maja. W tym dniu podczas Eucharystii rozprawdane były książki o ks. Miśce. O godz. 11.30 odbyła się msza św. w intencji jego beatyfikacji, którą sprawował ks. Jarosław Wąsowicz SDB, wicepostulator procesu beatyfikacyjnego grupy męczenników II wojny światowej. Ksiądz Jarosław wygłosił także okolicznościowe kazanie poświęcone duchowemu przesłaniu, jakie swoim życiem i męczeństwem pozostawił nam Sługa Boży. Eucharystię koncelebrował ks. Leon Loska, proboszcz parafii oraz ks. Michał z Zambii.

Po mszy odbyły się uroczystości poświęcenia pamiątkowego epitafium dedykowanego ks. Franciszkowi Miśce. Znalazło się na nim popiersie kapłana-męczennika, nad którym umieszczono kolczaste druty symbolizujące śmierć w obozie koncentracyjnym. Na tablicy z brązu zamieszczony został napis: „Sługa Boży ksiądz Franciszek Miśka. Ur. 5 XII 1898 r. w Świerczyńcu. Zginął w Dachau 30 V 1942 r. za Kościół i Ojczyznę. Wdzięczni za świadectwo wiary parafianie Świerczyńca, Bojszów i Bierunia Starego”.

Inicjatorem powstania epitafium był Bogusław Biolik, wnuk siostry ks. Miśki. Inicjatywę tą podjął ks. proboszcz Leon Loska, który jest wielkim propagatorem postaci sługi Bożego. Po konsultacjach z wicepostulatorem uroczystości poświęcenia epitafium zdecydowano się przygotować właśnie na 70. rocznicę śmierci ks. Miśki. Artystą, który je zaprojektował i wykonał był Adam Niesyto.

Modlitwy o beatyfikację ks. Miśki odbyły się także w wielu wspólnotach inspektorii pilskiej, m.in. w seminarium w Łądzie, gdzie sługa Boży był dyrektorem i gdzie został aresztowany oraz w inspektoracie w Pile. Za: www.salezjanie.pl

Salezjanin dziekanem Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW

Ks. prof. dr hab. Henryk Stawniak został wybrany dziekanem Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Ks. Henryk jest salezjaninem inspektorii pilskiej, mieszkającym we wspólnocie w Łomiankach.

Na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego trwają wybory do władz na poszczególnych wydziałach. 15 maja br. odbyły się wybory sondażowe dziekana Wydziału Prawa Kanonicznego. Jednym z kandydatów był ks. prof. dr hab. Henryk Stawniak.

Według procedury obowiązującej na tymże wydziale, kandydaci są przedstawiani Wielkiemu Kanclerzowi UKSW, tj. księdzu kardynałowi Kazimierzowi Nyczowi.

Po zaakceptowaniu kandydatów na urząd dziekana przez Wielkiego Kanclerza, zebranie wyborcze Kolegium Elektorów Wydziału Prawa Kanonicznego, które miało miejsce 29 maja, wybrało właśnie ks. Henryka Stawniaka na urząd Dziekana Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW na kadencję 2012-2016.

Za: www.salezjanie.pl

Ks. prof. Henryk Stawniak od kilku lat wspomaga działalność Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich będąc członkiem Komisji prawników, powołanej przez Konsultę. Serdecznie gratulujemy wyboru na dziekana i dziękujemy za pracę na rzecz życia konsekrowanego w Polsce. Redakcja

Sukces pijarskiej szkoły

Średnia punktów zdobytych przez szóstkę klasistów z łowickiej szkoły na sprawdzianie wynosi 30 pkt. Wynik ten pozwolił zająć pierwsze miejsce w Łowiczu, powiecie łowickim oraz pierwsze miejsce wśród

szkół publicznych, bezpłatnych województwa łódzkiego.

Sprawdzian pisało 28 osób, 6 uczniów osiągnęło wynik powyżej 36 pkt (90%), a 17 powyżej 30 pkt (75%). O sukcesie zdecydowały bardzo dobre wyniki z każdego obszaru umiejętności, znacznie lepsze od średniej krajowej, a w szczególności bardzo dobry wynik z III i IV obszaru, czyli rozumienie i wykorzystanie wiedzy w praktyce.

Gratulujemy nauczycielom, uczniom i rodzicom.

Na załączonej fotografii uczniowie kl. 6 Pijarskiej Szkoły Podstawowej Królowej Pokoju w Łowiczu wraz z nauczycielami: p. wychowawcą: Sebastianem Popielem, p. Kamilą Stępień, p. Katarzyną Sumińską i p. Urszulą Mrówką. Za: www.pijarzy.pl

Refleksja tygodnia

SŁUGA BOŻY KS. EDMUND KAŁAS

Misjonarz Świętej Rodziny

Edmund Kałas urodził się 15 lutego 1899 r. w Wierzchucinie Królewskim k. Koronowa w religijnej rodzinie, która utrzymywała się z rolnictwa. Wychowywał się w trudnych warunkach, miał radosne usposobienie, tryskał dobrocią i życzliwością w domu i w szkole, cechowały go: wyjątkowa wrażliwość i delikatność.

W jego sercu od najmłodszych lat kiełkowało powołanie do życia kapłańskiego, które mógł zrealizować dopiero jako 27 letni mężczyzna, wstępując do Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny w Górcie Klasztornej. Pierwsze śluby zakonne złożył 8.09.1927 r., a święcenia kapłańskie przyjął 12 czerwca 1932 r. w katedrze poznańskiej z rąk J. Em. Ks. Augusta Kard. Hlonda, prymasa Polski.

Jako kapłan pracował na różnych placówkach w kraju. Był wykładowcą i prefektem w kolegium wieluńskim, w Górcie Klasztornej pełnił posługę mistrza nowicjatu oraz piastował wiele innych odpowiedzialnych urzędów. Ks. Edmund w 1938 r. podjął pracę duszpasterską we Francji, w ramach Polskiej Misji Katolickiej wśród Rodaków: w Livron par Caylus, Alvignac, Montlucon i Rossieres.

We Francji zastała go okupacja hitlerowska. Aresztowany przez gestapo za kolportowanie broszury prymasa Hlonda – Le Defi, demaskującej zbrodnie hitlerowskie w Polsce i udzielanie sakramentów świętych konającym więźniom, znalazł się w obozie śmierci w Mauthausen, gdzie został zamęczony przez esesmanów dnia 7 czerwca 1943 r.

Ks. Edmund Kałas był człowiekiem mężnym i odważnym, przygotowany na najtrudniejsze, myślał o śmierci. Do O. Generała MSF do Grave w Holandii, w liście napisał: „Jestem wdzięczny Panu Bogu za wszystko. Ukochany Bóg jest tak dobry i zawsze łaskawy!! .../ Tylko Pan Bóg wie, co nas tutaj jeszcze czeka, zawsze wierzymy jednak w Boską sprawiedliwość. [...] Do zobaczenia z Bożą pomocą”.

Zawsze wielką wagę przywiązywał do modlitwy, która pomogła mu wytrwać w wierności Bogu do końca swojego życia, zachować godność i odwagę. Żył przekonaniem, że nic nie zastąpi potęgi modlitwy, szczególnie w najtrudniejszych chwilach doświadczeń i cierpień.

W ostatnich tygodniach życia w obozie śmierci, w Mauthausen wyróżniał się jako człowiek wielkiej wiary w Boga, gorliwości i całkowitej ufności woli Bożej. Zachęcał innych do zgadzania się z wolą Bożą, nawet w obliczu bliskiej śmierci. Wiernie i mężnie, z radością realizował swoje powołanie, nigdy nie narzekał na przeciwności, odznaczał się wyjątkowym posłuszeństwem, odwagą, pokorą i wielką kulturą osobistą.

Gorliwość kapłańska do ostatnich chwil życia, gotowość bez lęku do niesienia pomocy w obozie śmierci z narażeniem życia stanowiły wyjątkowe cechy osobowości Ks. Edmunda.

Jego śmierć, która z pewnością miała znamiona męczeństwa, była świadectwem wiary w Boga, odwagi, posłuszeństwa i wierności Kościołowi oraz Zgromadzeniu MSF. Był gorliwym, mężnym i pobożnym kapłanem, pozostał wierny ideałom zakonnym do końca swojego życia.

Przeżył zaledwie 44 lata. Już od dzieciństwa starał się budować zasady swojego życia na Ewangelii i na nauce Kościoła. Był wspaniałym zakonnikiem i kapłanem, zawsze gorliwym, posłusznym i wpatrzonym w przykład Świętej Rodziny z Nazaretu.

W najtrudniejszym okresie, w piekle obozu koncentracyjnego w Mauthausen wykazywał wyjątkowy spokój, a zarazem męstwo i rozwagę, miał świadomość, że trzeba zawsze godzić się z wolą Bożą i z miłością nawet w obliczu śmierci odważnie realizować swoje powołanie zakonne-kapłańskie. Naoczny świadek śmierci napisał, że Ks. Kałas został zamordowany przez esesmanów, którzy domagali się, aby na placu apelowym, wobec zgromadzonych więźniów wyparł się wiary w Boga, uznając Hitlera jako boga. Przez wiele godzin sponiewierany, dotkliwie pobity, choć zmasakrowany mężnie i godnie znosił cierpienie.

Po wojnie ówczesny Rektor Misji Polskiej Ks. Franciszek Cegiełka w piśmie do przełożonych zakonnych Ks. Edmunda Kałasa zaświadczył o jego świętości życia, napisał: „Żał nam bardzo Ks. Kałasa, kapłana według Serca Bożego. Chyba dlatego zabrał go Bóg do siebie, by nam i Zgromadzeniu dać świętego pośrednika w niebie. Mam nadzieję, że ojcowie będą się starali w swoim czasie o jego kanonizację”.

Od 17 września 2003 r. trwa drugi proces beatyfikacyjny Męczenników II wojny światowej, którym kierował Biskup Pelpliński J. E. Jan Bernard Szłaga. W tej grupie kandydatów jest Sługa Boży Ks. Edmund Kałas MSF.

W dniu 24 maja 2011 r. w Pelplinie został uroczystie zamknięty proces beatyfikacyjny II Grupy Męczenników II wojny światowej na szczeblu diecezjalnym i wszystkie dokumenty zostały przekazane do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie.

Staranie o wyniesienie na ołtarze naszego kandydata ma ogromne znaczenie tak dla Zgromadzenia Misjonarzy Świętej Rodziny, jak i całego Kościoła. Przeżywamy w obecnym czasie kryzys autorytetów, poniżanie roli i wartości rodziny chrześcijańskiej oraz pomniejszanie znaczenia życia kapłańskiego i zakonnego. Toteż potrzeb-

ne są każdemu z nas wzorce jasne, przejrzyste i bliskie czasowo. Potrzebny jest w naszej Rodzinie Zakonnej autentyczny przykład całkowitego zawierzenia Bogu i oddania się na służbę Kościołowi, włącznie z gotowością oddania życia.

Zachęcam do modlitwy o rychłą beatyfikację Sługi Bożego Ks. Edmunda Kałasa Misjonarza Św. Rodziny. W tym roku w wyjątkowym dniu – w uroczystość Bożego Ciała, 7 czerwca 2011 roku przypadnie 69 rocznica śmierci Sługi Bożego

Ks. Jerzy Łapiński MSF
Wicepostulator Procesu Beatyfikacyjnego

Wiadomości zagraniczne

W Besançon beatyfikacja o. Jeana-Josepha Lataste'a OP

Pozdrawiając uczestników Światowego Spotkania Rodzin po francusku Papież nawiązał odbywającej się w Besançon beatyfikacji o. Jeana-Josepha Lataste'a. Ten żyjący XIX wieku dominikanin był gorliwym apostołem więźniów i założycielem żeńskiego zgromadzenia posługującego upadłym kobietom. Uroczystościom we Francji przewodniczył kard. Angelo Amato SDB. Prefekt Kongregacji Spraw Kanonicznych, opisując charyzmat o. Lataste'a, zwrócił uwagę, że nowy błogosławiony miał szczególne nabożeństwo do Eucharystii:

„Bł. o. Lataste był człowiekiem Eucharystii. Jako młody człowiek, mieszkając w Bordeaux, był gorliwym uczestnikiem nocnych adoracji Najświętszego Sakramentu. Jako kapłan zachęcał do częstej, nawet codziennej, Komunii Św. W związku z tym, pisząc do swego brata Emila, tak to motywował: «Z pewnością to wielka tajemnica! Ten, kogo idziemy nie tylko nawiedzić, ale także przyjąć, jest tak wielki, że nigdy nie będziemy w stanie wystarczająco się przygotować... Myślę jednak, że ten wspaniały sakrament miłości nie został ustanowiony jako zapłata dla dusz pobożnych i życzliwych, ale także jako lekarstwo niszczące jad zła, sadzawka do obmycia ran duszy, balsam, by je uleczyć, lek do odzyskania sił i odwagi, jakiej potrzebujemy»” – podkreślił kard. Amato.

O. Lataste całe kapłańskie życie poświęcił niestrudzonej posłudze na rzecz więźniów, by mogli po ludzku i duchowo się odrodzić. By pomóc kobietom za kratami założył Zgromadzenie Sióstr Dominikanek z Betanii. Wstępowały do niego również były więźniarki. Za: [Radio Watykańskie](#)

Zakonnice amerykańskie nie przyjmują reform ze strony Stolicy Apostolskiej

Amerykańskie zakonnice nie zgadzają się na reformy, których zażądała od nich Stolica Apostolska. Siostry czują się skrzywdzone, a postawione im zarzuty uważają za bezpodstawne. Przypominają też, że zawsze mogą się zsekularyzować, zrywając kanoniczne więzi z Kościołem katolickim.

Przez ostatnie trzy dni obradowała w Waszyngtonie Konferencja Zakonów Żeńskich w Stanach Zjednoczonych, aby ustosunkować się do decyzji Kongregacji Nauki Wiary. Przypomnijmy, że watykańska dykasteria zarzuciła siostrąm odstępstwa od nauczania Kościoła w tak istotnych kwestiach, jak aborcja, eutanazja, święcenia kobiet czy homoseksualizm. Wyznaczyła też delegata apostolskiego, który ma czuwać nad reformami. 12 czerwca siostry zamierzają wysłać do Watykanu swą delegację, by przedstawić podjęte w tej sprawie decyzje.

Tymczasem na zarzuty sióstr odpowiedział już w obszernym artykule abp Peter Sartain, którego Stolica Apostolska mianowała swym delegatem. Przypomina on, że zakony żeńskie zawsze odgrywały w Ameryce istotną rolę. Dlatego właśnie tak ważne jest, by trwały one w jedności z Kościołem. Arcybiskup Seattle zaznacza, że do postawienia zarzutów zawartych w watykańskim dekreście wystarczą same oficjalne dokumenty Konferencji Zakonów Żeńskich. Przypomina on również, że decyzja Watykanu była poprzedzona długimi rozmowami. Pomimo oporów ze strony zakonnice, liczy on jednak, że z Bożą pomocą uda się odnowić żeńskie życie konsekrowane w Stanach Zjednoczonych.

Za: [Radio Watykańskie](#)

W Hiszpanii wzrost powołań do życia kontemplacyjnego po ŚDM

Kościół w Hiszpanii modlił się za mnichów i mniszki. Hasłem obchodzonego 3 czerwca w tym kraju dnia modlitwy w ich intencji były słowa: „Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością” (Ps 34, 6) Choć kryzys dotyka tam także życia kontemplacyjnego, to wciąż są nowe powołania.

„Osoby kontemplacyjne są powołane, aby promieniować Chrystusem, który jest światłością świata”. Już sama Jego osoba jest światłem, ponieważ jest On „obrazem Boga niewidzialnego i odbłaskiem Jego chwały”. „Wszystkie dzieła Jezusa, a szczególnie cuda są znakami światła, zapowiedzią, że nadeszło Królestwo Boże”. Wreszcie „słowa Jezusa są światłem, ponieważ otwierają przed nami sekrety Ojca, głoszą zbawienie i kreślą drogę, która prowadzi do życia. Mnisi i mniszki poprzez kontemplację wchodzą w kontakt ze światłem Chrystusa” – napisał w oświadczeniu przesłanym bp Vicente Jiménez Zamora, przewodniczący komisji episkopatu ds. życia konsekrowanego. „Kontemplacja jest światłem nowej ewangelizacji. Osoby prowadzące życie kontemplacyjne ewangelizują bardziej przez to, *kim są*, niż przez to, *co robią*.”

We wszystkich parafiach zbierane są ofiary na potrzeby wspólnot życia kontemplacyjnego. W Hiszpanii nadal jest wiele wspólnot mnichów i mniszek, a wciąż są nowe powołania. Wielkim wstrząsem dla miejscowego Kościoła były ŚDM w Madrycie. Po ich zakończeniu do zakonów klauzurowych wstąpiło wiele osób. „W Madrycie zdałam sobie sprawę, że Bóg chce mnie w życiu zakonnym. Moja decyzja była szokiem dla rodziny, ale dzisiaj jestem szczęśliwa” – mówi María José, która rozpoczęła nowicjat u karmelitanek. W hiszpańskich klasztorach coraz częściej można spotkać Polki i Polaków. Za: [Radio Watykańskie](#)

Zakon Braci Mniejszych w liczbach

W dniu 31. grudnia 2011 było 14 067 Braci Mniejszych. W szczególności: postulanci – 592 (nie są liczeni do liczby ogólnej); nowicjusze – 365; profesji czasowi – 1 380 (klerycy – 982; junioryści – 162; pozostali – 236); profesji wieczyści – 12 322 (kapłani – 9 618; diakoni stali – 63; klerycy – 451; bracia – 2 076). Kardynałowie – 6, arcybiskupi i biskupi – 108. W ciągu roku zmarło 284 naszych współbraci.

Bracia Mniejsi są obecni w 110 krajach: Afryka i Bliski Wschód – 1088; Ameryka Środkowa – 3 374; Ameryka Południowa – 1 423; Azja i Oceania - 1 374; Europa Zachodnia – 4 366; Europa Wschodnia – 2 442.

Wspólnota zakonna dzieli się na 99 prowincji, 7 kustodii niezależnych i 7 jednostek zależnych od Ministra generalnego; 14 konferencji prowincji i 3 unie konferencji (Azja i Oceania – FCAO, Ameryka Środkowa – UCLAF, Europa – UFME).

Statystyki nie są elementem istotnym w ocenie jakości naszego życia, ale „okazją” do refleksji, jedną z wielu, nad ewangelicznym znaczeniem naszego życia franciszkańskiego: czy ukazuje ono Ewangelię wg Reguły pozostawionej nam przez Franciszka? Czy „przemawia” do współczesnego człowieka? Czy jest „widoczne”, wiarygodne, wymowne?

Za: www.bernardyni.com

Redemptoryści rozpoczęli w Togliatti budowę kościoła

W niedzielę 20 maja 2012 roku parafia Matki Bożej Fatimskiej w Togliatti (Rosja), w której od 2004 roku posługują polscy redemptoryści, przeżywała uroczystość odpustową, podczas której miał miejsce obrzęd błogosławieństwa rozpoczynających się 21 maja prac przy budowie kościoła pod wezwaniem bł. Jana Pawła II.

Sprawowana była uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem ks. biskupa Klemensa Pickela, ordynariusza diecezji św. Klemensa w Saratowie. Eucharystię koncelebrowali: O. Dariusz Firszt – wikariusz generalny i proboszcz sąsiedniej parafii w Samarze, O. Reinhard Doleschal z Saratowa, a także redemptoryści: O. Artur Wilczek proboszcz parafii w Togliatti i O.

Dariusz Paszyński przełożony Regii św. Gerarda w Rosji i Kazachstanie.

Podczas Mszy Świętej bp Klemens ochrzcił nowonarodzoną Katarzynę, wyrażając radość z duchowego budowania dokonującego się w parafii, które nadaje sens budowaniu materialnemu.

Po Mszy Świętej w procesji z figurą Matki Bożej Fatimskiej wszyscy udali się na plac budowy, gdzie bp Pickel pobłogosławił mające się rozpocząć prace, a na znak rozpoczynającej się budowy, symbolicznie wbił pierwszą łopatę. Licznie zebrani parafianie nie ukrywali swojego wzruszenia i chęci współpracy przy wznoszeniu świątyni.

Togliatti (do 1964 roku Stawropol nad Wołgą), jest prawie milionowym miastem leżącym na lewym brzegu Wołgi. Założone było w 1737 roku jako twierdza dla obrony południowych granic ruskich ziem. W latach 50-tych XX wieku miasto zostało przeniesione na tereny wyżej położone, gdyż przy budowie elektrowni i zbiornika wodnego stare miasto zostało zatopione. Od 1964 roku miasto nosi imię włoskiego komunisty Palmiro Togliatti. Wtedy też rozpoczęto budowę przemysłu samochodowego, który już ponad czterdzieści lat

produkuje samochody marki LADA. Szybki rozwój przemysłu spowodował wielki napływ ludności z byłych republik radzieckich. Wśród poszukujących pracy byli także i katolicy, między innymi polskiego pochodzenia. To oni, po tzw. „pierestrojce”, na początku lat 90-tych, zwrócili się do Prymasa Polski ks. kardynała Józefa Glempa z prośbą, by przysłał do Togliatti kapłana. Ks. kardynał przekazał prośbę biskupowi Tadeuszowi Kondrusiewiczowi, ówczesnemu pasterzowi Administratury Apostolskiej dla katolików obrządku łacińskiego europejskiej części Rosji, który poprosił proboszcza z Samary, oddalonej od Togliatti o 120 km, aby otoczył opieką duszpasterską miejscowych katolików. W 1998 roku w Togliatti została postawiona kaplica drewniana, dar niemieckich katolików, w której do dziś zbierają się parafianie na Eucharystię.

Polscy redemptoryści rozpoczęli posługę w Togliatti w 2004 roku. Wtedy to przybył O. Artur Wilczek, który po dziś dzień jest proboszczem tej parafii. W 2008 roku zostały rozpoczęte przygotowania do budowy kościoła. W 2009 roku administracja miasta wydzieliła ziemię pod budowę świątyni, a w 2010 rozpoczęły się prace projektanckie. Dzisiaj wszelka dokumentacja budowlana jest już gotowa i można przystępować do budowy.

Katolicka parafia w Togliatti poświęcona jest Matce Bożej Fatimskiej, zaś kościół będzie zadedykowany bł. Janowi Pawłowi II, którego życie, poprzez objawienia fatimskie, w sposób szczególny było związane z Rosją. Nosił ją w swoim sercu, czemu niejednokrotnie dawał dowody, mówił o niej z wielką sympatią i pragnął ją odwiedzić. Przykład bł. Jana Pawła II i nauka, którą pozostawił, jest ważnym drogowskazem dla katolików Togliatti

Za: www.redemptor.pl

Witryna Tygodnia

Studia moralia dostępne online

Z okazji 50 rocznicy wydawania Pisma naukowego „Studia Moralia”, została stworzona możliwość korzystania z archiwum pisma pod następującym adresem www.studiamoralia.org. Jest to inicjatywa, której

celem jest promowanie szerokiego dostępu do tekstów teologicznych. Mając na względzie wymagania szerokiej rzeszy naukowców, zwrócono szczególną uwagę na możliwość bezpośredniego dostępu do bazy danych.

Poza tym, strona internetowa zawiera także linki odsyłające do „Supplementi di Studia Moralia”, jak również do serii wy-

dawniczych „Quaestiones Morales”, „Tesi Accademia Alfonsiana” i do działu „Libri” (Książki).

Korzystając z okazji i w nadziei, że ta inicjatywa przyniesie pożytek, w imieniu Redakcji życzymy Państwu owocnej pracy
O. prof. Gabriel Witaszek CSSR,
Redaktor naczelny

ŚP. KS. KONRAD URBANOWSKI (1917-2012) SChr

Z USA nadeszła smutna wiadomość, że w niedzielę, 3 czerwca 2012 r. o godz. 17.00 miejscowego czasu odszedł do wieczności chrystusowiec, ks. Konrad Urbanowski (l. 95).

Uroczystości pogrzebowe śp. ks. Konrada odbędą się w kościele pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Sterling Heights, MI. We wtorek, 5 czerwca o godz. 18.30 różaniec i nieszpory żałobne, a w środę o godz. 11.00 Msza Święta pogrzebowa.

Śp. Konrad Urbanowski urodził się 17 lutego 1917 r. w Tucholi. Do Towarzystwa Chrystusowego wstąpił 7 września 1936 r. 29 września 1937 r. w Potulicach złożył

pierwszą profesję zakonną, zaś dożgonną 29 września 1940 r. w Krakowie. Dnia 23 maja 1943 r. w Krakowie przyjął święcenia prezbiteratu z rąk księdza biskupa Michała Godlewskiego. Po przyjęciu święceń był kapłanem w obozie przejściowym (Durchganglager) w Lublinie. Od 2 lutego do 15 lipca 1944 r. był więziony w Lublinie i Krakowie.

Po odzyskaniu wolności od sierpnia 1944 r. duszpasterzował w: Kochanowie, Śremie, Krotoszynie, Pelplinie, Stargardzie Szczecińskim, Szczecinie, Gryficach. Od 1951 r. był socjuszem nowicjatu w Bydgoszczy i następnie wykładowcą w Niższym Seminarium Towarzystwa Chrystu-

sowego w Ziębicach i Świdnicy. W latach 1962-1964 duszpasterz w Szczecinie. Od 1964 r. duszpasterz polonijny w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych (Calgary, Central-Falls, Boston, Los Angeles, Oshawa, Sterling Heights). Od 1994 r. rezydował w przy parafii pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Sterling Heights. W Prowincji Towarzystwa Chrystusowego pw. Królowej Polonii Zagranicznej w USA i Kanadzie wypełniał posługi: wiceprowincjała, ekonoma i radnego.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie!
Za: www.chrystusowcy.pl

ŚP. O. ZYGMUNT WOSZCZEK (1932-2012) SP

Z bólem zawiadamiamy, że 1 czerwca 2012 r. zmarł nasz Współbrat o. Zygmunt Woszczeck SP, były Prowincjał Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów i długoletni Proboszcz Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Bolszewie.

O. Zygmunt Woszczeck ukończył 12 lutego br. 80 lat. W zakonie przeżył 59 lat (pierwszą profesję złożył 13 września 1953 r.), w kapłaństwie 54 lata (święcenia kapłańskie przyjął w Krakowie 26 czerwca 1958 r.).

Msza św. pogrzebowa w intencji o. Zygmunta odbędzie się w kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Bolszewie w środę o g. 11.00. Po niej będzie miało miejsce odprowadzenie do grobowca pijarskiego na tamtejszym cmentarzu. Pamiętajmy w modlitwie o zmarłym śp. o. Zygmuncie.

Za: www.pijarzy.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce